

ACCIO

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATURA

Núm. solt: 20 cèntims
 Trimestre, 2'50 ptes. / A fora, 3 ptes.

Redacció: PRIM, 169
 Administració: Dr. ROBERT, 20

No s'admeten originals sense signatura / Dels articles signats en son responsables els seus autors

Aquest número conté:

<i>Les definicions en la premsa</i>	D. Colomer i Oliveres
<i>El futur Parc Municipal</i>	Josep Font i de Falgàs
<i>Reverència a la llengua oficial</i>	J. Travé i March
<i>Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?</i>	El soci n.º 2887
<i>De casa nostra</i>	Clar-i-net
<i>Ui... quina por!!!</i>	No-miris-prim
<i>Crònica</i>	

“Estafador i no pas petit, és aquell que rep en confiança diners o qualsevol objecte d'algú i s'els queda; però, es un estafador molt més grandís-sim qui sense valer res, ha enganyat la gent fent-li creure que era capaç de dirigir l'Estat”.

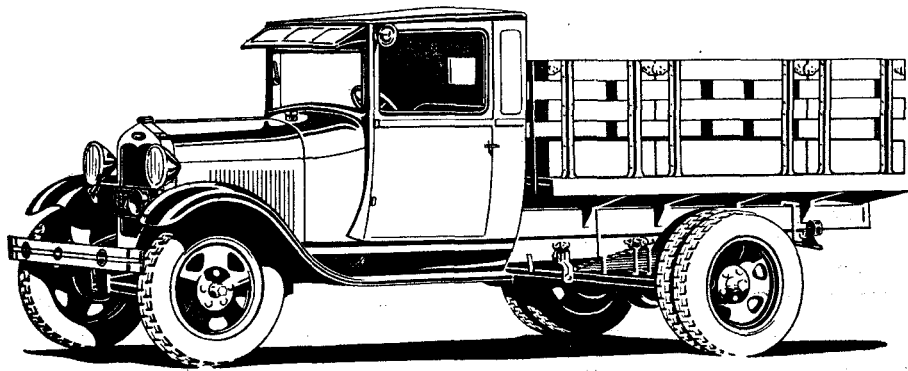
XENOFONT

Si vol afaitar-se ràpidament i sense molèsties
 no deixi d'utilitzar la

Pasta HIGEA

*** per Afaitar**

ENVASADA
 EN TUBS

Camió de una tonelada

Examini vostè el nou

Camió FORD

amb quatre marxes, frens
més potents, eixos i ballestes
davanterers de més robustesa
i xasis resistents a l'agència
de

RAFEL PRADES

Dr. Robert, 27 GRANOLLERS Tel. 94

Paraules dites en el torn d'espontanis, pel nostre amic Ramon Montañá, el dia 21 juny de 1930, en la sessió de la permanent del nostre municipi: «... repeteixo la queixa formulada en l'anterior sessió contra l'interventor municipal, el qual, per no complir el seu comés en la forma que el càrrec l'obliga, encareix d'una manera extraordinària el servei municipal d'intervenció que ascendeix a catorze mil pessetes anuals per tenir d'actuar en aquesta oficina dos oficials».

Panorama Polític

Les definicions en la premsa

nacrònics — actuació ciutadana i una actuació ben sincera per part de la premsa.

No entra pas en els nostres càlculs denunciar avui al públic els periòdics que veuen la llum en la nostra terra i surten disfressats per caçar incautes; sols volem fer evident el perill que això comporta per el ressorgiment de l'esperit del poble.

Comencem per dir que no hem estat mai partidaris d'aquells periòdics que el subtítol hi porten la paraula «independents». Coneixem fins on arriba l'independència d'aquesta classe de periòdics. Creiem sincerament, tan sincerament, com que no pot existir cap periòdic completament independent, políticament parlant, que és l'hora de les definicions i posicions clares, que cada u es situï al lloc, i que s'atribueixi la feina que per llur ideari li pertoca.

Les definicions però d'un periòdic, no han d'ésser pas manifestades precisament en la seva portada, si no que allà on cal que sigui ben contundent i ben clara, és en el contingut dels seus articles.

Això de les definicions a continuació del nom del periòdic, té enlluernats a més d'un que com una alosa inexperimentada s'ha deixat, caure en el parany sigilosament preparat. Molts periòdics, ostenten una definició llampant i plena d'esperances per la llibertat de Catalunya, posem per cas, però el contingut del seu text està tan allunyat de la trajectòria que li caldria seguir si fos fidel a la seva definició o si tingués el mínim de dignitat que cal, per a dirigir-se al poble, com nosaltres ho estem de l'obra que per la nostra terra realitzen actual-

ment aquells senyors plens de seny i de concòrdia de la Lliga.

Això ens ha demostrat més d'una vegada, que no són pas d'imprescindible necessitat en els periòdics, les definicions dels mateixos; el què cal és la definició dels individus que per mitjà d'ell, hagin de dirigir-se al poble.

Tampoc vol dir això, però, que els periòdics en sí no hagin de definir-se, si no que és sempre molt més perillós per la nostra causa, per exemple, un periòdic definit que no segueixi ni de lluny el programa de l'ideari que l'encapçala, que no un d'indefinit, però que els redactors del qual, segueixen fidels al programa que es despren dels seus articles.

Les definicions exteriors són sovint, i en la premsa comarcal és dona el cas amb molta freqüència, encobridores dels sentiments més oposats, mentres que les definicions interiors són sempre pur reflexe del pensament dels homes que les han efectuades.

Això cal no oblidar-ho, més en aquests moments que el poble necessita ésser tractat amb tota la dignitat, per una major i més ràpida orientació.

Cal mirar sempre si un home és capaç de donar-nos ço que ens ha promès, i si un altre és capaç de donar-nos-ho sense ni oferir-nos-ho; puix no és hora de quedar-nos sols amb la oferta per més atractiva que aquesta sigui, sí no que és hora de posseir-la en efectiu, sigui quina sigui, en l'ordre polític naturalment.

El poble no en treurà res que un periòdic s'erigeixi en defensor dels seus interessos des de la capçalera solsament; cal que ho sigui en el seu contingut, que fet i fet, és la millor definició que hom pot exigir-li.

D. COLOMER I OLIVERES

Un remei segur per l'estómac: DIGESTONA CHORRO. Preu 3 pessetes

MESURES URBANES

El futur Parc Municipal

He copsat més d'una vegada que el viatger que arriba per la via del Nord i mira estesa i allargassada la nostra ciutat que no coneix, fa un gest no gens simpàtic. L'impresió rebuda ha estat tan poc falaguera, que no podent-ho dissimular, el rostre es contrau amb un gest caigut, depriment.

I cal confessar-ho. La ciutat vista des d'aquell magnífic mirador on està situada l'estació, no té res d'agradable. Potser el viatger quan camini per l'interior de la ciutat, trobarà la carretera neta i endreçada, la fesomia de les cases força riallera, carrers adoquinats i llum i alegria i satisfacció vessant a tot arreu...

Es molt probable que aleshores el viatger canviï d'opinió. Però quina llàstima, que no mirem d'urbanitzar aquesta part de Granollers que dona la cara a l'estació del Nord i des d'on rebem la visita de centenars de persones!...

Avui dia, així que baixem de l'estació, no tardem a veure una zona arenosa d'una amplària exorbitant per on s'hi escola l'aigua del Congost, seguint la seva ruta impertorbable. Al fons, les disgraciades siluetes d'algunes cases rònegues protegides per l'esbelt cloquer de la Parròquia, algun arbre escaducer que ha restat per miracle i munts de femta i escurrialla que fa repugnància i és una vergonya per la ciutat.

Hauria d'existir un interès especial pels homes que es cuiden de regir els destins de Granollers, en tenir cura d'aquest tros que desilusiona tothom qui ho veu. Hauriem de procurar entre tots desembarassar de lletjors i immundícies la ciutat nostra i convertir en un verger florit ço que avui fa pena i vergonya de mirar. Hem de tenir en compte que el llit del Congost és massa ample per l'aigua que regularment hi devalla i que al mateix temps, té massa poca fondària per engolir tota l'aigua en cas de forts aiguats.

Hi ha un remei per solventar tots dos casos: Enfondir i estrènyer la riera, canalitzant-la, quant menys, pel centre de Granollers.

Una barrera forta, reconeguda, contra la impetuositat de les aigües, són els arbres. Si no haguessin devastat els arbres, els nostres germans d'Occitània no haurien plorat la pèrdua de tantes vides, ni les cullites ni les poblacions haurien sofert una catàstrofe tant gran.

Una muralla d'arbres, força espessa i ben frondosa, tindria també l'atractiu de fer desaparèixer la part ronyosa que hem assenyalat. I si tot es fes amb una cura especial i amb ganes de proporcionar un espai lliure per esbarjo dels fills de Granollers, aleshores, en una colla d'anys, una part de la ribera del Congost restaria convertida en el PARC MUNICIPAL DE LA CIUTAT, lloc de predilecció de tots els ciutadans.

Jo a voltes, en un deliri de poeta i de pintor alhora, he vist convertida la ribera del Congost, en una frondosa verneja, ple de parterres i de flors, ple d'ocells i ple d'arbres, i volors enciseres d'infants que amb els seus crits de joia encomanessin l'alegria a tots.

El Parc Municipal de la Ciutat... Tot Granollers acudiria a la seva floresta, a respirar la flaire odorífica que es desprendria de tantes flors...

Urbanitzar la ribera del Congost a fi de convertir-ho en

un gran i deliciós Parc, amb una esplèndida avinguda que la franquegés i amb llums i bancs a propòsit per a reposar-hi el caminant, ocasionaria, naturalment, unes despeses considerables, quin projecte és impossible de realitzar amb el pressupost actual.

Molt bé! Però qui diu de fer-ho tot d'un plegat? Comprenem que la realització d'aquest projecte no és obra ni d'un any, ni de dos, ni de tres... El Parc Municipal recaptaria l'atenció de tots els Ajuntaments que es succeïssin, fossin d'un color o bé d'un altre, i tots haurien d'esforçar-se en millorar-lo, en embellir-lo, procurant deixar-lo cada un d'ells en vies d'ésser continuat pels altres, evitant així tota despesa inútil.

No fóra possible de cercar un tècnic, un home especialitzat en la construcció de parcs i jardins públics, per a què ell fes l'esbós primicer del futur Parc Municipal?

Voleu dir que el nostre Municipi, encara que fós a costa d'alguna altra cosa menys interessant, no podria destinar uns milers de pessetes per a fer el traçat del Parc?

I fóra molt carregós per la ciutat, dedicar un parell de mils pessetes anuals, per a l'adquisició d'arbres i fer les plantacions segons el pla que s'hagués traçat?

Aquests arbres, amb la proximitat del Congost no trigarien gaires anys en fer-se grans. Les seves soques gegantines, cofades d'una verdor esponerosa, pregonarien l'esforç d'uns homes que féren el miracle de convertir en un esplèndid lloc de repós el que era abans un camp perdut d'una tristor aclaparadora.

Granollers, mancada com es troba d'un espai lliure per a poder-hi sojornar, deliciosa, la multitud que viu encofornada en fàbriques i tallers, reclama a grans crits la realització d'aquesta important millora.

Per la salut del poble que treballa, per el millorament social de la col·lectivitat, els dirigents de Granollers han de fer els possibles de proporcionar un espai lliure, un parc públic, un jardí espaiós, on puguin acudir-hi els seus connaturals, per tenir un lloc d'esbarjo pels seus ocis, alegre i sà, lluny de les caterves ciutadanes i del traüt febrós actual.

Es hora que els qui regeixen els destins de la nostra ciutat dediquin la seva atenció en aquest afer, pensant que un jorn amb lletres d'or el poble agrait assenyalarà, els homes que amb febril entusiasme hagin emprès l'obra urbana i social més important que es pugui fer en profit de Granollers.

JOSEP FONT I DE FALGÁS

Servei d'AUTOS-TAXI

de J. ROSELLÓ

SERVEI ECONOMIC

Marquès de Montroig, 82 - Tel. 118

Parada: Plaça Maluquer i Salvador - Tel. 168

GRANOLLERS

Aquest número ha passat per la censura

El millor per l'estómac DIGESTONA CHORRO. Preu 3 ptes.

Reverència a la llengua oficial

Si la reacció espanyola no fos inepta de tota ineptesa, i si endemés de la seva impudícia i viciament, no tingués una pètria i immodificable estructura mental que té molta semblança amb la dels endimoniats de Balma, és segur, seguríssim que hauria capit d'una manera satisfactòria l'acte de reverència a la llengua oficial, que des de molt temps venim fent els catalans.

Hom no pot deixar de percebre, que en la lluita pel retrabament del nostre esperit de col·lectivitat definida, —esperit nacional— una de les qualitats més prompte reobtingudes és aquella que Cervantes ens atribuï en aquella coneguda frase del «archivo de cortesía», frase que aquell personatge de farsa que fou el difunt dictador, es complavia a retreure, sens dubte amb la intenció de donar al país, una explicació clara i simple dels rebements que se li feien i dissimular a la vegada la tècnica d'aquests actes, que si bé era usada de terps, pels polítics grinyolaires —Azorin ens ho descriu mestriolament en «El chirrión de los políticos»— arribà a assolir en la era en que floriren els pupins, un grau de perfecció i afinament tant sistematitzat que hom no ho hauria pogut imaginar mai.

La cortesía — les bones maneres — ens ha portat a admirar tant la llengua castellana i la seva literatura, el seu formosíssim lèxic i la seva harmònica sintaxi, que de seguida ens hem posat, per por d'extrafer-la, per por de què el nostre castellà aproximatiu no la deshonorés, ens hem posat doncs, a parlar i escriure sempre en català.

Es per la dignitat de la llengua castellana, que el català conscient — el ciutadà de Catalunya — mal per «universalitzar» la seva llengua — l'encarnació del seu esperit— dins l'àrea de la seva terra.

És un fet universal, que allí on l'home té despert l'esperit cívic, allí on hi ha sentiment de ciutadania — amor a les coses pròpies i respecte a les dels demés— hom ha reivindicat la seva parla. Això ha sigut sempre un signe afirmatiu de desvetllament.

Però, circumscrivim-nos a Catalunya i observarem un fet mereixedor de tindre'l en compte.

Aquest acte de reverència a la llengua oficial —acte d'antidialectalisme— l'han fet només les valors modernes, les valors que marxen amb Europa. Així veiem per exemple, que en aquests darrers temps s'han produït, entre altres, dos fets que mereixen ésser esmentats per la pregonesa democràtica que respiren. Ens referim a l'aparició en català de «Trellall», òrgan del grup obrer extremista, que organitza un partit polític de classe, i a la completa catalanització del més antic dels diaris republicans d'Espanya «Les Circumstàncies» de Reus,

El cas d'aquest darrer mereix ésser comentat no sols perquè és una de les més importants publicacions comarcals, sinó també pel que en ell mateix significa.

Veritat que aquesta xarona aproximació — dialecte— del castellà, que hom veu en mants diaris dels *independientes* i dels altres que s'editen a Barcelona, i aquesta altra que parlen a València les dames i dametes de la bona societat, no honoren en res a aquesta llengua que encara, avui, veu mo-

rir —després d'haver-ne tingut tants!— aquests excel·sos cultivadors seus que es deien Gabriel Miró i Gómez de Baquero, i que si el seu passat no li assegurés amb escreix la seva immortalitat, li bastaria la actual plèiade intel·lectual castellana que la cultiva a major glòria seva.

Però si això suara dit no l'honora gaire, en canvi és un insult a la llengua oficial, ço que fan mantes publicacions comarcals de Catalunya. Cap català conscient ho tolera. Per més escarni aquestes publicacions s'anomenen bilingües, quan en realitat no són més que bidialectals, o bé una sistematització de l'argot local en dos grups de mots; un que en podriem dir *caló*, saturat de munyosisme i arnitxerisme, i l'altre saturat de pàgeseta, de moreneta, de blederia, de rector, de Vallfogona i de literatura *Pomell*.

Aquest castellà «sui generis» que escriuen mantes publicacions comarcals, crec que deu ésser allò que justifica el què un senyor espanyol molt savi, —ara no puc recordar el nom— que edità un diccionari de la llengua espanyola, molt més voluminós que el de la Real Acadèmia, on parla de la nostra terra digué «...en Cataluña se habla el catalán, que es una manera especial de pronunciar el español...»

Hom nota que la major part d'aquesta premsa, és editada per les dretes d'aquest país que més punts de semblança tenen amb les dretes espanyoles.

A vegades semblen fills espirituals del «Brusi», i si bé de vegades defensen clarament l'autonomia de Catalunya, resulta dolorós llegir aquestes coses en un pastitx, que no entenem i que al traïr, vulgues o no, l'origen racial del qui les escriu, dona una amarga impressió, de poca decència espiritual en la qual per l'anàlisi hom hi veu covardia, traïció íntima del propi ésser i la migradesa intel·lectual del provincianisme.

Aquestes i altres consideracions m'han suggerit, al fullejar aquests dies mants «Diarios» un dels quals extraordinari amb motiu de la Festa Major era tan gros com «La Vanguardia» i totalment escrit en català, si bé, una incomprendible migradesa d'esperit, una incomprendible inèrcia feia encapçalar el diari de la següent manera: «Diario de Reus».

J. TRAVÉ i MARCH

Barcelona, 3 de juliol.

Marian Puig

Plaça d'Angel Guimerà, 8 /-/-/ Telèfon 26

Pintures - Esmaits - Productes Químics - Queviures - Ultramarins

REPRESENTANT **BUICK**
dels Automòbils

El millor servei de Taxis a **40** cts. el km.

Servei de Granollers a Sant Celoni
Cada dimecres i dies de mercat

Serveis a Mollet i a Vich
A Mollet, els dimarts i a Vich els dissabtes

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Fa set o vuit anys, els socis que érem de l'A. P. de l'E. C. ens reuníem al Casino de Granollers per a tractar de la constitució en nostra ciutat de una Comissió Delegada.

No sé els que continuem actualment essent socis de la «Protectora». Per la meua part, tot aquest temps he continuat afiliat en aquesta Entitat, amb la senzilla diferència que abans constava adherit a Granollers i avui formo part amb el nucli de ciutadans que resideixen a Barcelona.

Els que érem llavors, socis de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Delegació de Granollers, crec que tots estàvem convençuts dels generosos motius que inspirava la nostra Associació. Per damunt de les nostres predileccions polítiques i de la manera distinta de sentir de cada un de nosaltres, hi havia l'interès primordial de servir a Catalunya i aconseguir un crescut nombre de associats per tal d'implantar uns cursos de gramàtica catalana, de literatura, d'història, de geografia... a fi de que el nostre poble pogués arribar culturalment al nivell satisfactori d'altres poblacions on s'hi celebraven amb èxit positiu aquests cursos i fins i tot, s'arribava a la creació d'unes Escoles Catalanes.

Sis anys de Dictadura, han estat sis anys de negació dels principis liberals dels homes i han estat ferits tots els sentiments dels catalans. La nostra Associació que no era política i si genuïnament catalana, va haver de recloure la seva actuació i treballar clandestinament per portar el seu ajut als mestres i mestresses, que a despit de les ordres tiràniques del govern dictatorial, retien culte d'amor a la llengua catalana, ensenyant-la als seus alumnes.

Així mateix, el catalans exiliats pogueren continuar els seus estudis a París, Brusel·les i Ginebra, amb l'ajut pecuniari que rebien dels fills de Catalunya.

L'associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, malgrat haver de treballar a l'ombra, va complir a bastament i a satisfacció de tots el seu comès durant els 6 anys i escatx d'opressió i de vergonya.

Avui, benauradament, la «Protectora» torna a actuar lliurement i rep agraidíssima en nom de Catalunya l'òbol generós de tots els catalans que estimen el seu idioma nadiu.

Es necessari que tots els fills de Granollers, sense distinció d'idees i de matïços polítics, aportin la seva col·laboració a l'obra benemèrita de l'Associació Protectora.

Actualment s'ha d'anar al recompte de les for-

çes addictes i a la reorganització activa dels que per un o altre motiu, no tingueren prou coratge de seguir, en aquell temps de foscor, el camí que feren d'altres.

Després s'ha d'anar a la formació d'una nova Delegació en cas de que la última que es va nomenar, no estés predisposada a continuar la seva tasca.

També s'ha de procurar l'ingrés de nous socis, cosa ben factible actualment. S'ha de sol·licitar l'apoi de les entitats de Granollers, siguin polítiques, culturals o recreatives, per a que hi figurin com a socis col·lectius. S'ha de procurar, així mateix, que l'Ajuntament hi figuri com a soci protector, seguint l'exemple d'altres Ajuntaments consents de la nostra terra.

Un cop estiguin reunits tots els homes de bona voluntat, s'ha d'anar a la creació d'uns cursos de català a càrrec de gent competent i especialitzada. I s'ha de recabar del Consistori la conformitat per a que en les Escoles Municipals, siguin instaurats cursos de Gramàtica, Història i Literatures catalanes.

«L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana—diu la memòria que s'ha fet pública per tal de que pugui arribar a tots els indrets de Catalunya—per damunt de les tendències i partidismes

Aigua Vall-Par

Font Sant Albert

VALLCARCA (Barcelona)

|||

La millor aigua de taula

|||

Lleugerament mineralitzada

|||

Pura * Lleugera * Digestiva

|||

Dipòsit general:

C. París, 174

BARCELONA

Curareu el vostre estómac prenent DIGESTONA CHORRO

polítics i socials, deu comptar amb el concurs de tots els catalans, poderosos i humils, pel sol fet d' ésser catalans i mentre no s'avergonyeixin de esser-ne, perquè a benefici de tots s'exten la seva obra cultural benèfica i patriòtica».

Els socis actuals residents a Granollers han de procurar expandir l'obra cultural de la «Protectora» a fi i efecte de que ningú pugui al·legar ignorància, i fer a tots els amics i coneguts aquella mateixa pregunta que des d'un cartell de propaganda aparegut ja fa uns quants anys, un infant de cara espavilada, de mirada serena i de front ample, amb els llibres sota el braç, anant en direcció a l'escola, deia suauament, benèvolment, a tots els que s'aturaven a esguardar-lo: **Ja sou de la Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?**

EL SOCI N.º 2887

De casa nostra

Rectificació.

Al parlar la setmana passada de l'Escola de Segona Ensenyança, que paga el Municipi (el poble) i que aquest últim d'entre parèntesi en toca els mateixos profits que els de Vilaprima, deia entre altres coses, que la plaça de Director d'aquesta escola no fou donada per oposicions ni per concurs. Doncs, si senyors: fou concedida per concurs (encara que molt lleugeret). Almenys hi hagué un altre concursant.

També deia que el poble paga 60,000 pessetes i encara d'altres més, però també cobra alguns ingressos i n'obstant ve a costar-nos les 60,000 pessetes expressades.

Sr. Alcalde: Sense les *beques* que deuen haver-hi, no es podrien tocar alguns resultats positius en economies per els fills i veïns conciutadans?

De no ésser així, hom creu que sostenir una Escola de Segona Ensenyança per Municipal que sigui, és sols un luxe.

Pensi Sr. Batlle, que les de primera ensenyança són deficientes, puix molts nens i nenes no poden entrar-hi per estar complert el cupus.

I paguem, vaia si paguem.

Des de la caiguda de l'altre Dictadura que ens hem tornat més pobres.

Abans ho erem d'esperit de pobres, però de diners... en teniem per tots els gustos.

I sinó, ací va una prova:

En un estat de comptes de la *casa gran* hi consta en la data de 12 d'agost de 1926, de Francisco Parellada, que diu:

Per un lunch 1,167'50 pessetes

Algú creurà que els *lunquistes* eren de barra; mil cent seixanta set pessetes amb cinquanta cèntims, per a fer beguda!

Jo dic que no en foren de barruts, car d'esserne, fan un esmorsar, dinar, sopar i entreteniments i ens en hi encolomen almenys 25,000 pessetes.

Sort que tenim, encara!

* * *

Per a demostrar la nostra grandesa d'ànima (la dels edils de l'època) quan pagava la pubilla, aquí es pot veure, segons consta en un compte o comptes del 26 d'agost de 1926, de les despeses que ocasionà la mort i enterrament d'un conseller Primer Tinent d'alcalde:

Factura del Rector	1,061'00 pessetes
A J. M. ^a Ruera	224'40 »
A J. Palaus	90'00 »
A F. ^o Parellada (menjars cantors)	56'00 »
A M. Puig (autos enterro)	16'00 »
A Casa Garrell	975'00 »
A Joan Martí (caixa, cotxe i altres despeses)	2,126'50 »
A Vda. J. Parera (cera).	21'00 »
A Joan March (cera)	69'00 »
A Casa «Pedro»	91'00 »
A Casa Baulenas	8'00 »
	<hr/>
	4,737'90 »

Es comprèn que els nostres edils tinguéren cura de què dit enterrament no costés al erari municipal, les 5,000 pessetes rodones. *Bueno*, almenys procuraren que no constessin les *cinc mil pessetes*, per què sabem que en aquests comptes no s'hi va incloure la factura del Sr. Ramon Montañà, per les glasses que van tapar els fanals públics, les quals

Sastreria de Josep Castany

S'han rebut les últimes novetats per la present temporada
Especialitat en Trajos de Senyora :: Preus reduïts

Carrer de J. Anselm Clavé, 10

GRANOLLERS

No patireu més de l'estómac prenent DIGESTONA CHORRO

consten en un altre capítol de despeses com a ornaments de festa major.

Llàstima fou que morís aquest senyor essent Tinent d'alcalde i sort que no es morissin tots els consellers, perquè amb el camí emprès, quedem més pelats que amb la màquina del zero.

Que al cap d'avall, però, és amb la que ens pelen.

* * *

A la ciutat tenim —penso— una Junta d'higiene. No ho sabeu? Ço que potser no saben, els senyors d'aquesta Junta, és que a la ciutat, segons versions d'homes enterats, existeixen uns quants pous morts (pous negres) i aquests quants, passen de *tres mil*.

Hi ha qui creu que sí que ho saben els senyors de la Junta d'Higiene i hi fan els comentaris que els hi sembla.

Jo no sé res. Ah, sí: que hi han *tifus* i *enfermatats* infeccioses, però no sé d'on vénen.

Sort que per combatre-les, va fer-se l'emprèstit (això és un dir).

Res... un remei pitjor que la malaltia.

Perquè l'emprèstit en mans dels que el féren... ja en parlarem la setmana entrant.

CLAR-I-NET

Ui... quina por!!!

Anavem tot passejant i ens entrebanca un tros de paper; encuriosits ens ajupim per cullir-lo i podem constatar que es tracta d'una fulla apareguda a Canovellas; la llegim, i el cap ens volta, car desseguida ens fem un embolic; pel text, no sabem si vertaderament surt de Canovellas o bé de la nostra ciutat. Si tornem a mirar la davantera i ens convencem que efectivament surt de Canovellas; seguim llegint i... ai, las! (aquí comença la por) ens enterem que a la nostra ciutat que l'haviem creguda sempre tant pacífica i a tot-hom de bon humor i amb cara de Pasqües, hi teniem un *Papu*; un *Papu* de carn i ossos; un *Papu* d'aquells que quant erem petits, les nostres mares per fer-nos creure ens hi amenaçaven.

Després d'haver llegit el troç trobat, ens va agafar la dèria de volguer veure d'aprop aquesta mena de subjecte, i al arribar el dijous següent, amb més por que goig (parlant de *Papus* sempre hem tingut molta prudència) ens adrecem cap on es celebra la sessió de la Comissió Permanent del nostre Excm. i un cop personats al saló (que si no fos la gàvia que hi ha al darrera hom podria pensar-se que realment és un saló) i assentats amb molta incomoditat, i amb la natural reserva i sense que la por ni la curiositat ens deixi ni un sol mo-

ment, indaguem i preguntem qui serà el ditxós *Papu* que ens fa posar els nervis amb tanta tensió. Per fi entren els senyors que formen la Permanent i s'asseuen als seus respectius llocs; és aleshores que un veï de seient ens diu: «Aquell senyor que tant ens interessa, és aquell senyor que seu a l'esquerra del Sr. Batlle». Ens els vam mirar, el vam contemplar i també vam escoltar-lo, però... ai, relàs!!! Tota la por ens fugí i no vam saber veure-li cap indici que podés fer-nos por ni que podés menjar-se ningú. L'única cosa que ens va semblar que hi vèiem, és que aquest senyor obeeix la batuta d'algú que és absent i que deu ésser un mal administrador i pitjor economista, ja que parlar de l'emprèstit amb la despreocupació que va fer-ho i afirmar tot el contrari del que volia demostrar... Mireu que fer un emprèstit de 2.000.000 de pessetes per construir cloaques, i que al mateix temps que es vagin fent, les tinguin de pagar els propietaris...

En una de les coses que creiem que té raó el *Papu*, ben segur que és amb la por que té de morir infectat (després de tants anys que viu el risc d'aquest perill) i amb el fi d'ajudar-lo i al mateix temps perquè no siguem víctimes dels *microbis* que poden portar les males *olors* que es respiren en certs carrers de la nostra ciutat, nosaltres demanem al Sr. Batlle que faci treure aquell *focus* d'infecció que representen les males *olors* que surten d'unes finestres del carrer de Pi i Margall, gairebé enfront on viu el mateix *Papu*, i d'aquesta manera començariem a donar-li gust.

També vam observar a la mateixa sessió i assentat al costat del mateix *Papu*, un altre senyor que per la seva cara ferrenya (i de pocs amics) que posava, el confoníem amb el vertader *Papu*, el qual, segons ens van indicar, és el President de la Comissió de Foment. Després d'haver-lo observat, ens explicàrem molt bé el perquè de l'abandó en que es troben els jardinetes (sic) del voltant del famós «Monumento». Així i tot però, li preguem que essent ben propera la Festa Major, no vulguí fer creure als forasters que ens visitin que realment ens trobem en un qualsevol desert de l'Àfrica.

NO-MIRIS-PRIM

Forn de Can SERRA

Dr. Robert, 1 GRANOLLERS

Us servirà a domicili tots els dies al matí

Pa de Viena i Croissants

de qualitat superior

La DIGESTONA CHORRO cura, calma i no perjudica

CRÒNICA

Com oportunament ja vam anunciar, dissabte de la setmana passada van traslladar-se a la veïna ciutat de Vich les dues colles de sardanistes «Ballarem bé?» i «Joventut alegre», per a prendre part al concurs previament convocat amb motiu de celebrar-se la seva festa major.

Amb la natural satisfacció fem públic l'obtenció del segon accésit del tercer premi per la colla «Ballarem bé?», composta per les gentils sardanistes Joaquina Sitjà, Miquela Bellot, Gertrudis Ventura i Josepa i Joaquina Pallarès i els nostres bons amics Josep Farrés, Joan Pujol, Antoni Vidal i Josep i Sabas Fusté.

La colla «Joventut alegre» obtingué el dotzau premi i estava integrada per les simpàtiques dansaires Maria Martínez, Teresa Salamero, Teresa Badillo i Carme Cunill i els companys Josep Atsuara, Jaume Cunill, Josep Sala i Enric Costa.

Ens plau fer constar que quasi tots són socis del Foment de la Sardana d'aquesta ciutat.

Vagi a tots plègats la nostra més sincera felicitació.

Enquadernacions Joan Carbó

Sant Roc, 15 - Granollers

Varis dels nostres conveïns que per tal de presenciar el concurs de sardanes celebrat a Vich, van traslladar-se a aquella ciutat, ens preguen fem constar el seu agraïment envers el nostre bon amic en Lluís Serra Ramon, per les atencions que va tenir amb ells, mentres va durar la seva estada a la ciutat de la Plana.

Sastreria Farràs

Plaça Constitució, 5

Tal com estava anunciat, ahir van començar les festes que la Unió de Xòfers i Motoristes celebren a honor del seu patró

Segells de Cautxú - Llibreria Carbó

Sant Roc, 15 - Granollers

Diumenge passat va tenir lloc l'acte d'homenatge que la Societat Choral «Amics de la Unió» va retre al seu mestre en Josep M.ª Ruera, per haver obtingut el primer premi en el concurs de sardanes organitzat per la «Joventut Hotelera» de la capital.

Aquest acte que consistia en un vermut d'honor i entrega d'un artístic pergami i al mateix temps una selecte audició de sardanes a càrrec de la cobla «La Lira» de Sant Celoni, com era d'esperar, va constituir un gros èxit, palesant-se una vegada més com la nostra ciutat sap apreciar degudament els seus fills que saben honorar-la amb el seu propi esforç.

Cambres de bany a 300 pessetes

les trobareu a J. A. Clavé, 21 - Granollers

Divendres al vespre aparegué a la nostra ciutat «Inquietud» periòdic quinzenal d'esquerres. En el seu frontis saluda a la premsa en general i especialment a la premsa granollerina i els socis de La Unió Liberal, als quals, i d'una manera especial els fa l'ofrena de la seva publicació.

Nosaltres corresponem gustosament a la salutació i li desitgem una llarga vida i que la seva feina sigui ben efectiva.

Dijous passat va recaptar-se al mercat en concepte d'arbitris, la quantitat de 1017'85 pessetes.

Xereç i Málaga «Morales Pareja»

Mançanilla «La Maja»

Xereç Quina «Pericón»

BIBLIOTECA POPULAR DE GRANOLLERS

ALGUNES OBRES ULTIMAMENT INGRESSADES A LA BIBLIOTECA

Arxiu de tradicions populars (Director Serra i Boïdú) — BRENTANO: Aristòfanes — COROMINAS: Revisió de valors del segle XIX — CAMBÓ: Les Dictadures - Per la Concòrdia — Código Civil Español — DOSTOIEWSKI: Crim i càstig — GUIA MICHELIN: España y Portugal — Guia Automovilista oficial del Real Moto Club de Cataluña — KENDALL-ROBBIER: Compendio de Radio-telefonía — LENOTRE: Llegendes de Nadal — LUDWIG: Napoleón — PUIG BOSCH: La Vall de Núria — PUIG I FERRETER: El cercle màgic — SÁNCHEZ ALBORNOZ: Lecturas de Historia de España — SANDIUMENGE: La masia catalana.

Senyora i senyoreta: recordí que la casa millor servida de «figurins» aquí a Granollers és a can Carbó
Sant Roc, 15

Per manca d'espai ens abstenim de ressenyar la conferència que en la sala d'espectacles de La Unió Liberal donà el culte publicista En Manuel Serra i Moret, sobre el tema «Nova ciutadania», el divendres dia 11 dels corrents.

Es lloga local per botiga

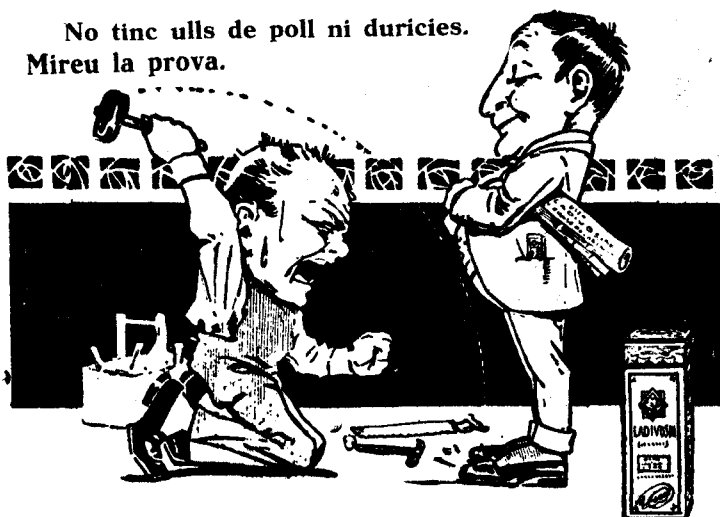
Donaran raó al carrer del Portalet, 18

Per avui a les quatre de la tarda, és anunciada a l'Ateneu Obrer Cultural, una conferència a càrrec d'En Martínez Novella personificació de la fermesa i la voluntat, puix que als divuit anys era un sagal pastor completament analfabet i avui, molt jove encare, és ja una de les figures que més poden contribuir a la divulgació de la obra cultural i ciutadana que l'Ateneu de temps ha realitza.

AMB L'ÚS DEL CALLICIDA

LADIVONSIM

No tinc ulls de poll ni durícies.
Mireu la prova.

VENDA: Farmàcies, drogueries i centres d'específics.
A l'engròs: F. PUIG SUREDA, P. Sant Joan, 53. Barcelona.

Si no voleu patir de l'estómac preneu DIGESTONA CHORRO

El diumenge dia 6 dels corrents, es celebrà l'anunciat festival Pro Colònia Escolar en la societat La Unió Liberal, que com de costum, es celebra cada any, amb el fi de recullir fondos en bé de l'obra cultural que aquesta societat realitza.

La festa resultà un vertader èxit tant per els elements que hi prengueren part com per els organitzadors de la mateixa; lo que ens plau manifestar i a l'ensems felicitar a l'Associació per l'entusiasme i interès que posa per a la realització de tan magna obra cultural.

La "Pedra de l'Encant"

Acció es va fer eco d'un prec del Ar. Joan Montllor, President del «Centre Excursionista del Vallès», de Sabadell, demanant la reposició al seu lloc de l'històrica «Pedra de l'Encant».

Hi ha pedres que són més venerables que se-gons quines persones. I aquesta, Sr. Alcalde, que forma part integrant de l'història de la ciutat, és una d'elles i s'ha d'honorar posant-la al lloc que li correspon.

Si la fúria desagraïda d'uns homes va fer que la condemnessin sota terra, vestè, com a autoritat màxima de la ciutat, ha de disposar que la desenterrin i que la poguem tornar a veure al redós de la «Porxada», recordant al poble la seva llegendària i històrica existència.

Als socis del Granollers S. C.

La Junta Directiva d'aquesta entitat, recullint rumors escampats no sabem per quin fi, però que se suposen ho son per gent aliena al Club, es creu avui en el deure de dirigir-se a tots els associats exposant que la quantitat assenyalada als socis com a dret d'entrada al camp d'esports per a presenciar els partits d'aquest torneig per a l'ascens a la preferent, ha estat d'acord amb el què prevé el paràgraf segon del article 10 del Reglament de la Societat.

Al mateix temps creiem oportú recordar als socis, que en aquests moments tant trascendentals pel Clup, es necessari un màxim esforç de tots plegats per a arribar a aconseguir el què tots desitgem: *un Granollers en el lloc que pel seu historial i la brillant campanya portada a cap li correspon, ço és, a una superior categoria en la qual sens dubte podrem abastament refer-nos dels sacrificis d'enguany.*

Els dirigents del Club confien amb la serenitat i entusiasme tantes voltes demostrat dels socis.

Per el Consell Directiu: Silverí Botey. Josep Franch.

Bona conducta

La conducta! La conducta! Es una qualitat molt important en l'existència. Però, si una mala conducta us exposa a fer-vos jutjar malament, una mala conducta del vostre cotxe per la carretera us exposa a figurar en els successos....

Si veïessin els estudis que precedeixen a la construcció d'un C-4 o d'un C-6, per exemple els assatjos minuciosos que han tingut lloc en el laboratori i sobre la pista, es comprendria per què els **CITROËN** tenen una conducta a la carretera impecable.

Amb una direcció desmultiplicada, precisa, fàcil, una suspensió admirable, amortiguadors regulats d'una vegada, els **CITROËN** no es separen de la carretera si no es fa expressament. I, quin repòs per a l'esperit del conductor durant una llarga jornada!

Per a convèncer-se d'això no hi ha més que anar al **garatge Roca** concessionari de **CITROËN** **Plaça del Bestiar, 11, d'aquesta ciutat**, el qual els hi donarà gratuïtament una prova del cotxe que els hi interessi.

Impremta Cucurella / Corró, 9 / Telèfon 24 / Granollers

Fills de Joan Piguillem

TALLER DE SERRALLERIA

per a tota classe d'obres i construccions

SOLDADURA AUTÓGENA

Construcció, venda i reparació de Bicycles de totes marques

ACCESSORIS DE TOTES CLASSES

Portalet, 4 bis

Granollers

Sabateria Romañó

de

MIQUEL VENTURA

Especialitat en el calçat fet a mida

PREUS LIMITATS

Plaça Constitució, 30

Granollers

Màquines d'Escriure

P. de Gràcia, 114 J. VIDAL Barcelona

Abonaments de neteja i conservació a 45 Ptes. l'any
(Una neteja al mes)

- Dirigir-se al representant: **Ramon Garrell.** - Riçoma, 58

GARATGE ROCA

Tallers i Garatgés:

Plaça Bestiar, 11

Granollers

Telèfon 260

Concessionari

nueva creación
DEL
CAMION LIGERO
C-6
CITROËN

Creado para responder a las necesidades apremiantes del comercio y de la industria, este vehículo es a la vez robusto, potente, económico, muy seguro y manejable.

con Motor 6 cilindros (17 CV fiscales, 45 CV efectivos) y una caja de cuatro velocidades que permite arrancar con plena carga, en los terrenos más difíciles y subir las cuestas más pronunciadas.

Freno sobre las cuatro ruedas, accionando separadamente sobre cada una de ellas, mediante servo freno mecánico Bendix. Freno de mano muy energético y eficaz sobre la transmisión, permitiendo paradas a 14 metros a una velocidad de 50 kilómetros.

CITROËN

Pompees Fúnebres **LA VICTORIA, S. A.**

Carrer de Barcelona, 30

Telèfon 267

Granollers

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funerals ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat.

AUTOS COTXES FUNEBRES «HISPANO» PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS

Gran assortit en Corones, Pensaments, Cintes, Creus, Angels i demés estres funerals

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que qualsevulla altra funerària i amb tota llestesa i pulcritud.

Servei permanent

L'empresa d'automòbils més important del món, ofereix avui els seus productes al preu més baix que cap altre marca amb tot i fer un xassis suspés en vuit punts, ballestes elíptiques, motor 6 cilindres.

La millor línia que existeix amb les seves carrosseries FISHER

Es la gran producció el **secret** dels seus més bons preus

GARATGE BAULENAS

Concessionaris exclusius de Granollers i Vich

Prim, 174

GRANOLLERS

Tel. 231